

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3150/2019. (VI. 26.) AB HATÁROZATA

alkotmányjogi panasz elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.I.35.152/2017/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Egy gazdálkodó szervezet (a továbbiakban: indítványozó) alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz jogi képviselője (dr. Cserpák Judit, 6000 Kecskemét, Fecske utca 18. I/3.) útján. A jogi képviselővel eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Kúria Kfv.I.35.152/2017/6. számú ítélete megsemmisítését kérte, mert álláspontja szerint az sérti az Alaptörvényt. Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze.
- [2] 1.1. Az elsőfokú adóhatóság általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) bevallások utólagos ellenőrzése alapján megállapította, hogy az indítványozó által befogadott számlák, amelyek meggytermesztéshez kapcsolódó idénymunkákról szóltak, alkalmatlanok az adólevonási jog gyakorlására, mert hiteltelenek. A számlákban feltüntetett gazdasági események ugyanis nem az azokon szereplő felek között jöttek létre. Emiatt adóhiány, adóbírság és késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte az indítványozót.
- [3] Az indítványozó fellebbezése alapján eljáró másodfokú adóhatóság helybenhagyta az elsőfokú határozatot. Döntésében megállapította, hogy az elsőfokú adóhatóság eleget tett a tényállás tisztázási kötelezettségnek, a feltárt bizonyítékokat körültekintően mérlegelte, figyelembe vette az indítványozó javára szóló tényeket is. Határozata nem ellentétes az Európai Unió Bírósága áfa ügyekben folytatott gyakorlatával.
- [4] 1.2. Az indítványozó – felperesként – keresettel támadta az alperesi határozatot. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: KMB) az 5.K.33.504/2014/30. számú ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az első fokon eljáró közigazgatási hatóságot új eljárásra kötelezte. Az alperes felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria a Kfv.I.35.802/2015/7. számú végzésével a bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.
- [5] A megismételt eljárásban a KMB a 28.K.31.558/2016/16. számú ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte. A KMB – ellentétben az adóhatósággal – azt a következtetést vont le a feltárt történeti tényállásból, hogy a gazdasági események a számlák szerinti felek között mentek végbe. Az ítélet indokolása értelmében a perben felvett bizonyítás megdöntötte az alperes által megállapított tényállást és megállapítható volt, hogy az alvállalkozó cégek a számlákban feltüntetett gazdasági eseményt teljesítették. A számlakibocsátás tehát jogszerűen történt, és ezért az indítványozó adólevonási jogának a gyakorlása is jogszerű volt.
- [6] 1.3. A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet annak hatályon kívül helyezése és az indítványozó keresetének elutasítása érdekében. Előadta, hogy a jogerős ítélet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 206. § (1) bekezdésében foglaltakkal ellentétes módon a tanúvallomásokat önmagukban, a többi bizonyítékot és körülményt figyelmen kívül hagyva értékelte és tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a gazdasági események a számlán szereplő felek között végbementek. A bíróság csupán a vallomásokot értékelte, azonban a tanúvallomások önmagukban nem alkalmasak a gazdasági

- események teljes feltárására és a többi bizonyítékkal összevetve már semmiképpen sem igazolják a gazdasági események felek közti megtörténtét. A KMB következtetései ezért megalapozatlanok az alperes érvelése szerint.
- [7] Az indítványozó felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozva cáfolta, hogy az elsőfokú bíróság önmagában a tanúvallomásokot értékelte és a többi bizonyítékot figyelmen kívül hagyta volna a tényállás megállapítása során.
- [8] 1.4. A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelme alapján a KMB ítéletét hatályon kívül helyezte és az indítványozó keresetét elutasította. A Kúria ugyanis arra a következtetésre jutott, hogy az adóhatóság bizonyította az adólevonási jog megtagadására szolgáló elégséges tényeket.
- [9] 2. Az indítványozó a Kúria sérelmezett ítéletét alkotmányjogi panasszal támadta az Abtv. 27. §-a alapján. Indítványában felhívta az Alaptörvény I. cikk (1)–(2) bekezdéseit, XXIV. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit, 28. cikkét, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Egyezmény) 6. és 13. cikkeit.
- [10] 2.1. Az indítványozó előadta, hogy a Kúria ítélete sérti a régi Pp. 206. § (1) bekezdését és 221. § (1) bekezdését. Indítványában úgy fogalmazott, hogy az „Alkotmánybíróság több határozatában – többek között a 13/2015. (V. 14.) AB határozatában – elvi élel kifejtette, hogy a tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos jog sérelmét az jelentheti, ha a bíróság nem tesz eleget a [rég]Pp. 221. §-ában írtaknak megfelelő módon az indokolási kötelezettségének, abból nem derül ki közérthetően, hogy miért az adott döntést hozta, mely bizonyítékok, milyen értékelése alapján, a felek érveit miként vette figyelembe.” Idézte továbbá – az indítványban írtak szerint – az előbb hivatkozott határozat indokolásának [32]–[34] bekezdéseit.
- [11] Ezek alapján azt az érvelést vezette elő az indítványozó, hogy az indokolt bírói döntéshez való jogot a támadott ítélet azáltal sértette meg, hogy abból nem derül ki, mely bizonyítékot és milyen okból értékelt másként a Kúria, mint az elsőfokú bíróság. A Kúria nem vette figyelembe a felülvizsgálati ellenkérelemben előadottakat, amelyek részletesen cáfolták a felülvizsgálati kérelemben állítottakat. A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem ismertetése feltűnően aránytalan terjedelmű az ellenkérelem rovására. Az egyáltalán nem derül ki a döntésből, hogy a Kúria miért nem értett egyet az ellenkérelemben írtakkal. Az sem világos, hogy a Kúria pontosan milyen indokok alapján helyezte hatályon kívül a KMB döntését. Az sincs kellően indokolva, hogy a Kúria mire alapozta azt a megállapítást, miszerint a KMB a perben meghallgatott ügyvezetők, tanúk vallomására alapította az ítéletét és nem értékelte azt, hogy ugyanazon ügyvezetők teljesen ellentétes vallomást tettek az adóigazgatási eljárásban és a perben.
- [12] 2.2. Mindezen hiányosságok az indítványozó álláspontja szerint „oly súlyúak, hogy a támadott ítélet indokolása nem felel meg a [rég]Pp. 221. §-ában írtaknak, és a T. Alkotmánybíróság által az indokolás minimális tartalmi követelményeit meghatározó »alkotmányos mércét« is sérti, ezáltal sértve a felperes tisztességes eljáráshoz, a megfelelően indokolt határozathoz, megfelelő jogorvoslathoz való alapvető jogát.”
- [13] 2.3. Az indítványozó kérte, hogy az Alkotmánybíróság hívja fel az elsőfokú bíróságot a támadott ítélet végrehajtásának a felfüggesztésére.

II.

- [14] Az Alaptörvény érintett rendelkezése:

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

III.

- [15] Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenképp azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.

- [16] 1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panaszt határidőn belül nyújtották be, az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság eljárására hatáskört biztosító rendelkezéseket. Az indítványozó érintett, hiszen az alapul szolgáló eljárásban felperes volt. Jogorvoslati jogát kimerítette, amikor keresetet terjesztett elő az alperesi határozattal szemben. A Kúria ítéletét támadta, amely az ügy érdemében hozott döntésnek minősül.
- [17] Ezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panasz megfelel az Abtv. 27. §-ában, 30. §-ában és 52. § (1b) a) pontjában szabályozott, fentebb elbírált feltételeknek.
- [18] 2. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az Alaptörvény és az Abtv. értelmében az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz nem terjeszthető elő azon az alapon, hogy a bírói döntés nemzetközi szerződésbe ütközik {3201/2017. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [16]}. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja alapján az Abtv. 27. §-a az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmétől óvja a bírói döntésekkel szemben indítványt előterjesztő személyeket. Emiatt az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy elbírálja, sérült-e az Egyezmény 6. és 13. cikke.
- [19] Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *f*) pontja és az Abtv. 32. §-a azt a hatáskört biztosítja az Alkotmánybíróság számára, hogy a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközését vizsgálja {lásd: 3265/2014. (XI. 4.) AB határozat, Indokolás [23]; 3090/2016. (V. 12.) AB határozat, Indokolás [49]}. Az utóbbi hatáskör esetében az indítványozók körét zártkörű felsorolással határozza meg az Abtv. 32. § (2) bekezdése. Az indítványozó egyfelől nem szerepel a felsorolásban, másfelől nem azt állította, hogy egy jogszabály ütközik az Egyezménybe.
- [20] Hatáskör hiányában az Alkotmánybíróság nem vizsgálta az Egyezmény megsértésére alapított panaszelemeket.
- [21] 3. Az Alkotmánybíróság arra is emlékeztet, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének az orvoslására szolgál. Az Alaptörvény I. cikk (1)–(2) bekezdései, valamint a 28. cikke azonban ilyen jogot nem tartalmaznak. Előbbi bekezdések az alapvető jogok jelentőségét hangsúlyozva deklarálják, hogy azok egyéni és közösségi gyakorlása is oltalom alatt áll. Utóbbi cikk a bíróságok által végzett jogértelmezésre ad szabályokat {lásd például: 3031/2017. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [29], 3143/2015. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [34], 3108/2016. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [23]; 3147/2015. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [14]; 3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29], 3003/2017. (II. 1.) AB határozat, Indokolás [22]}.
- [22] Emiatt a panasz az Alaptörvény I. cikk (1)–(2) bekezdéseinek és 28. cikkének sérelmére vonatkozó részében nem felelt meg az Abtv. 27. § a) pontjában szabályozott feltételnek.
- [23] 4. Az Alkotmánybíróság utal arra, hogy a kérelem akkor felel meg a határozottság követelményének, ha egyértelműen megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, valamint az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pont]. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indítvány érdemi elbírálásának akadálya, ha az indokolás hiányosságai miatt a kérelem nem felel meg a határozottság követelményének, illetve nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a sérelmezett döntéssel {3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11], 3102/2015. (V. 26.) AB végzés, Indokolás [24], 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}.
- [24] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (7) bekezdése sérelmét egyáltalán nem indokolta indítványában. Ez a hiányosság az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontjai értelmében az érdemi vizsgálat akadályát képezte az előbbi alaptörvényi szabályok vonatkozásában.
- [25] Az Alkotmánybíróság azt is észlelte, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének (tisztességes bírósági eljáráshoz való jog) a sérelmét előadó panaszelem tévesen jelöli meg a panaszban idézett szövegrészek forrásaként a 13/2015. (V. 14.) AB határozatot az indokolt bírói döntéshez való joggal összefüggésben. Az indítványozó által szó szerint idézett megállapítások valójában a 7/2013. (III. 1.) AB határozatból (a továbbiakban: Abh.) valók. Figyelemmel az indítvány tartalom szerinti elbírálásának az elvére, az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése körében az indítvány eleget tett a határozott kérelem követelményének, mert annak ellenére, hogy egy hivatkozás hibás, értelmét tekintve egyértelműen megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, valamint az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény felhívott rendelkezésével.

- [26] 5. A befogadás alternatív feltételeit sorolja fel az Abtv. 29. §-a, amely szerint „[a]z Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.” Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés a jelen ügyben már nem merült fel, hiszen az Abh. és az arra épülő alkotmánybírósági döntések kialakították azt a gyakorlatot, amely választ ad arra, hogy mi a pontos tartalma az indokolt bírói döntéshez való jognak [először: Abh., Indokolás [24]–[34]; legutóbb: 6/2019. (III. 20.) AB határozat, Indokolás [33]].
- [27] Az indítványban írtak azonban felvetik a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét. Csak érdemi vizsgálatban dönthető el, hogy a Kúria támadott ítélete megsértette-e tisztességes bírósági eljárás-hoz való jog részjogosítványát képező indokolt bírói döntéshez való jogot.
- [28] 6. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság a panaszt – az Ügyrend 31. § (6) bekezdését alkalmazva, külön befogadási eljárás mellőzésével – érdemben bírálta el az indokolt bírói döntéshez való jog szempontjából.

IV.

- [29] Az indítvány nem megalapozott.
- [30] 1. Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban a következőképpen határozta meg az indokolt bírói döntéshez való jog tartalmát.
- [31] Egyfelől az elhatárolásra törekedett. Ezzel a céllal azt rögzítette, hogy „[a]z Alkotmánybíróság tehát a rendes bíróságoktól eltérően nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, és tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon [3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]]. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság nem vizsgálja azt sem, hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat [3237/2012. (IX. 28.) AB végzés, 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]]” (Abh., Indokolás [33]).
- [32] Másfelől kibontotta e részjogosítvány tartalmát és kidolgozta az irányadó alapjogi tesztet. Eszerint „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket” (Abh., Indokolás [34]).
- [33] 2. Ezek alapján az Alkotmánybíróság a régi Pp. állítólagos megsértésével kapcsolatos előadásokat nem vizsgálta. A bizonyítékok értékelését és mérlegelését sem végezhette el újra. Ehelyett az Alkotmánybíróság azzal foglalkozott, hogy a Kúria támadott ítélete milyen viszonyban áll az indokolt bírói döntéshez való joggal az irányadó alkotmányjogi teszt tükrében. Eszerint az alábbiak vizsgálatára volt lehetőség az indítvány keretei között [Abtv. 52. § (2) bekezdés]:
- 1) a jogvita természete,
  - 2) az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezései,
  - 3) a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmek és észrevételek,
  - 4) az ügyben választ igénylő lényeges kérdések.

- [34] Az indítvány kereteit az Alkotmánybíróság ismertette a jelen határozat indokolásának I.2. pontjában. Az abban megfogalmazott és alkotmányossági szempontból értelmezhető kérdésekre alkalmazta az előbb ismertetett alapjog-korlátozási teszt releváns tételeit.
- [35] 2.1. Az indítványozó azt állította, hogy az indokolt bírói döntéshez való jogot a támadott ítélet azáltal sértette meg, hogy abból nem derül ki, mely bizonyítékot és milyen okból értékelt másként a Kúria, mint az elsőfokú bíróság.
- [36] Ezzel szemben a Kúria ítélete a következőket tartalmazza: „[a]lappal hivatkozott az alperes a felperesi ügyvezető és a számlakibocsátó vallomásainak ellentmondásosságára is. A Kúria kiemelt jelentőséget tulajdonított annak, hogy a felperesi ügyvezető sem tudott pontos választ adni, hogy mely gazdasági társaságok milyen munkafolyamatokban vettek részt, illetve korábbi nyilatkozatai a munkavállalók egy időben való foglalkoztatására vonatkozóan folyamatosan változott. Módosult a felperesi ügyvezetőnek a gazdasági társaságok ügyvezetőinek a tárgyaláson betöltött szerepére vonatkozó nyilatkozata is. Mindezek azt támasztják alá, hogy a gazdasági eseményben érintett felek nyilatkozataikat mindig az adott helyzethez igazodóan egymásra tekintettel módosították a bizonyítás állásához képest. Előadásaik nem voltak koherensek, illetve konzekvensek, így az egyéb bizonyítékokkal való összevetés alapján csak a következtetés vonható le, hogy a gazdasági események nem a számlákban rögzítettek alapján jöttek létre” (Kúria Kfv.I.35.152/2017/6. számú ítélet, Indokolás [33]).
- [37] Ezekből az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria indokolta, mely bizonyítékot és milyen okból értékelt másként, mint az elsőfokú bíróság. Ezek alapján döntött úgy a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok egybevetése és összességükben való értékelése során okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutott. Ahogyan fentebb már utalt rá az Alkotmánybíróság, a bizonyítékok felülrértékelésébe és újramérlegelésébe nem bocsátkozhatott, hiszen állandó gyakorlata szerint „[s]em a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {először: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; legutóbb: 3076/2019. (IV. 10.) AB végzés, Indokolás [18]}.
- [38] 2.2. Az indítványozó azt is előadta, hogy egyáltalán nem derül ki a támadott ítéletből, hogy a Kúria miért nem értett egyet az ellenkérelemben írtakkal, továbbá az ellenkérelmet a Kúria figyelembe sem vette, annak ismeretése feltűnően aránytalan a felülvizsgálati kérelem ismertetésével szemben.
- [39] Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy az indokolt bírói döntéshez való jog sérelmének a mérlegelésekor jelentősége van a perben alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseinek [rég. Pp. 244. §, 275. § (2) bekezdés, 273. § (6) bekezdés]. A régi Pp. szabályai szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelemhez kötött eljárásában a felülvizsgálati kérelemről dönt. Az ellenkérelemről pedig – mindaddig, amíg az csatlakozó felülvizsgálati kérelemnek nem minősül – nem határoz.
- [40] Emiatt nem vezethető le az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből az a követelmény, hogy a felülvizsgálati ellenkérelmet ugyanolyan szinten ismertesse a Kúria, mint a felülvizsgálati kérelmet, valamint az sem, hogy az ellenkérelem elutasítását részletesen indokolja. A sérelmezett döntés indokolásából (Kúria Kfv.I.35.152/2017/6. számú ítélet, Indokolás [27]) az Alkotmánybíróság kétség kívül megállapította, hogy a Kúria figyelemmel volt az ellenkérelem tartalmára is. Ezért az indokolt bírói döntéshez való jogból származó követelmény nem sérült az alkalmazott eljárási törvény rendelkezései betartása mellett.
- [41] 2.3. Az indítványozó azt is sérelmezte, hogy nem világos szerinte, hogy a Kúria pontosan milyen indokok alapján helyezte hatályon kívül a KMB döntését.
- [42] Ez az ügyben választ igénylő leglényegesebb jogkérdés. Egyértelműen megállapíthatónak kell lennie a bírói döntésből, hogy miért adott helyt vagy miért utasította el a felülvizsgálati kérelmet és döntött ennek megfelelően a kereset sorsáról. Az Alkotmánybíróság azonosította az indítványozó által hiányolt indokolási elemeket a következők szerint. „A Kúria jogi álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytelenül állapította meg, hogy az alperes nem tett eleget az [adózási rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény] Art. 97. § (4) bekezdésében meghatározott tényállás tisztázási kötelezettségének. Az adóhatóság bizonyította az adólevonási jog megtagadására szolgáló objektív tényeket és a Kúria azokat elégségesnek fogadta el. Vizsgálta azt is, hogy felperes megtette-e az ésszerű intézkedéseket annak érdekében, hogy felismerje, hogy adókijátszás, illetve adócsalás részesévé válik az érintett ügyletekben. Ezzel kapcsolatos álláspontját is rögzítette, mellyel a Kúria egyetért. Az adóható-

- ság eljárása nem ellentétes az [Európai Unió Bírósága] EUB állandó ítélezési gyakorlatával” (Kúria Kfv.I.35.152/2017/6. számú ítélet, Indokolás [34]).
- [43] Az idézetből egyértelműen megállapítható az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének az indoka. A Kúria megítélése szerint az alperes jogszerűen tagadta meg az adólevonási jog gyakorlását.
- [44] 2.4. Végül arra is hivatkozott az indítványozó, hogy nincs kellően indokolva, hogy a Kúria mire alapozta azt a megállapítást, miszerint a KMB perben meghallgatott ügyvezetők, tanúk vallomására alapította az ítéletét és nem értékelte azt, hogy ugyanazon ügyvezetők teljesen ellentétes vallomást tettek az adóigazgatási eljárásban és a perben.
- [45] Az Alkotmánybíróság – anélkül, hogy teljeskörűen idézné a Kúria indokolásának releváns részét – rámutat arra, hogy a szóban forgó aggályt a kúriai ítélet [31]–[32] bekezdései eloszlatják. A Kúria döntése szerint ugyanis a régi Pp. 206. § (1) bekezdését azzal sértette meg az elsőfokú bíróság, hogy kizárólag a perben meghallgatott ügyvezetők, tanúk vallomására alapozta ítéletét. Ezt a következtetést pedig abból vonta le a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte az ugyanazon ügyvezetők adóhatósági eljárásban tett vallomásait, nem tárta fel, hogy azok megtételére valóban észszerű félelmek, megváltoztatására komoly indokok miatt került sor, amelyek lehetővé tették az adóhatósági eljárásban tett vallomások kirekesztését, valóságtartalmának elvetését. A vallomások megváltoztatását kifejezetten értékelte a Kúria, amikor úgy indokolt, hogy „[a] két ügyvezető adóhatósági eljárásban tett nyilatkozataival ellentétes perbeli vallomásaik a gazdasági események elvégzésének maradéktalan igazolására teljes körűen még nem elégségesek. Sőt miután a fentebb kifejtettek szerint észszerű magyarázatot korábbi vallomásaik megváltoztatására nem adtak, inkább a gazdasági események hiányának beismerését erősítik” (Kúria Kfv.I.35.152/2017/6. számú ítélet, Indokolás [32]).
- [46] 2.5. Ezek alapján az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy a sérelmezett ítélet kielégíti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolt bírói döntéshez való jogot, mert a bírói határozatok indokolásával szemben támasztott alkotmányos követelményeknek a Kúria indokolása megfelel az alkalmazott teszt tükrében. Az érdemi elbírálás alapján az volt megállapítható, hogy az indítványozó érvei objektíve nem voltak megalapozottak. Emlékeztet az Alkotmánybíróság arra is, hogy „[a] bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása [lásd először: 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]; legutóbb: 3062/2019. (III. 25.) AB végzés, Indokolás [33]].
- [47] 3. Mindezek miatt az Alkotmánybíróság – az Abtv. 50. § (1) bekezdése alapján tanácsban eljárva – a rendelkező részben írtak szerint elutasította az alkotmányjogi panaszt.
- [48] Az indítványozó kérte, hogy az Alkotmánybíróság hívja fel az elsőfokú bíróságot a végrehajtás felfüggesztésére. Az Abtv. 61. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság eljárása folyamán kivételesen élhet ezzel a lehetőséggel. Mivel az Alkotmánybíróság eljárása a jelen határozat meghozatalával lezárult, az indítványozó előbbi kérelméről az Alkotmánybíróságnak már nem kellett döntenie.

Budapest, 2019. június 18.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2037/2017.

